

Pistole Colt Z40

Model je plodem vzácného zasnoubení mezi firmami Colt a Česká zbrojovka a stačil se zařadit mezi sběratelské tituly zajímavých a těžko pořiditelných zbraní

Poprvé jsem ji zahlédl v prosinci roku 2008. Toho deštivého odpoledne jsme se setkali na střelnici klubu Tiro Federal Argentino de Rosario - Malvíny. Lilo jako z konve a jediná dostupná střelnice s přibližovacími zařízeními terčů, která nás mohla ušetřit před zmoknutím, byly Malvíny. Z Arrecifes přijel na návštěvu Alejandro, a tak jako pokaždé, když se tu Alejandro objeví, se dala dohromady celá naše partička. Postupně jsme zalehli na palební čáru, na mne vyšlo místo vedle Ricarda Cácerese, přítele, žáka a majitele právě pistole Colt Z40 DAO, kterou jsem tak poprvé uviděl "naživo". Kdysi jsem o ní četl, bylo to ale jen letmo a příliš jsem se už na to nepamatoval. Vzpomínám, že jsem mu řekl "Člověče, to je zvláštní zbraň". Podíval jsem se na ni, pořídil pár fotek, nic víc. Nikdy jsem na ni však nezapomenul. Před několika týdny se na mne obrátil náš ředitel: „Poslyš, čím se teď zabýváš?“ Zrovna jsem se brodil mrtvým ramenem literární řeky, a tak jsem narychlo prošel inventář, na koho bych se tak mohl obrátit a vypůjčit si nějaké zbraně, které by mne namotivovaly k psaní a spasily mne

před hněvem šéfa. Ricardovo jméno a jeho Colt Z40 stály na prvním místě. Jeden telefonát a Ricardo svolil půjčit mi svoji „holku“ na několik dnů. „Odvádíš si moji holku“, dodal, když mi ji kladl do rukou, a na jeho tváři se zračil jistý stín pochybností.

Pistole se mi líbila od první chvíle. Jako obdivovateli a fandovi CZ 75 mi přišla známá, i když mi u ní chyběl typický „úchop CZ 75“, který mám tak rád a který sedí. Namísto něho je tu dobrá a solidní rukojeť Colt 1911. Navíc má slavnou a sladkou dvojčinnou spoušť z CZ 75 a řadu dalších prvků, které mi přišly důvěrně známé. Několik dnů jsem si s ní hrál a připravoval se na fotografování ilustračních snímků. Velmi rychle jsem si ji oblíbil.

Abych pro vás mohl dnešní recenzi připravit, musel jsem samozřejmě trochu zapátrat v historických pramenech. Na internetu moc údajů nebylo. Jedna věc mne ale zaujala: někteří mluvili o 750 vyrobených kusech, jiní o 850 a největší optimisté zmiňovali něco málo přes 1 000 zbraní. Potom byla spolupráce s firmou Colt ukončena a další pistole značky Colt se v České zbrojovce nevyroběly. Ačkoli nějakou fotografii pistole CZ 40 jsem přeci jen viděl... byla stejná jako tahle, jen bez označení Colt na závěru. Vzpomněl jsem si, že mám někde uložený mail z CZ, kdysi jsme se na výrobce obrátili s dotazem.

Rozhodl jsem se, že se do toho pustím, a odeslal mailem své nejasnosti i naděje.

K velkému překvapení jsem druhý den našel v poště zprávu s podpisem Richard Zapletal, Communication Manager CZ v České republice. S absolutním klidem mi Richard postupně odpovídal na jednotlivé dotazy. Doufám tedy, že jsem teď v obraze a že vám ve svém článku mohu předat všechny informace, které jsem od něho získal.

OFICIÁLNÍ HISTORIE

Počátkem roku 1997 se firma Colt obrátila na Českou zbrojovku s návrhem vytvořit klon legendární pistole Colt Government 1911. Podmínkou zakázky bylo, že distribuci a prodej zbraně bude alespoň zpočátku zajišťovat výhradně firma Colt. Za neuvěřitelně krátké 2 měsíce vypracovala CZ návrh zbraně a předložila ho firmě Colt. Přestože se nejednalo o repliku 1911, ale o zbraň, která se jí nechala inspirovat, se srdcem z CZ 75, firma Colt návrh schválila. Pistole má slitinový rám a rozměrově je menší než Colt 1911. Výsledkem je výrazně nižší hmotnost, s prázdným zásobníkem váží zbraň 900 gramů.

Před schválením uvedení zbraně na trh ji CZ i Colt podrobily tvrdému testování. Zpočátku se pistole vyráběly pouze se systémem výhradně dvojčinné spouště (DAO) a bez ručně ovladatelných pojistek, později přibyla výroba dvojčinného a jednočinného

provedení (DA/SA) a křídlová pojistka.

Není náhodou, že řada prvků Colt Z40 byla shodná s komponenty CZ 75 ráže .40 S&W. Konstrukční prvky jako spoušťový mechanismus, spoušť, některé pružiny, páčky záhytu závěru

a zásobníky jsou převzaty z CZ 75, ráže .40 S&W.

Protože CZ 75 ráže .40 měla zásobník na 12 nábojů, zásobník pro novou zbraň musel projít úpravou zajišťující soulad s tehdy platnými americkými zákony, ukládajícími omezení kapacity na 10 nábojů.

Profil připomíná legendární 1911, z přehledu kusů je ale patrná československá tradice

Ze stejného důvodu nese pistole na boku rámu označení COLT MFG. CO. HARTFORD CT. USA.

Česká zbrojovka dokázala model CZ 75 využít a dostat z něho maximum. Pistole CZ 75 dosáhla mezinárodně velké slávy a prestiže, která šířícím se prodejem v západních zemích stále narůstala. Zpočátku pomaleji, po pádu berlínské zdi a s rozpuštěním sovětského bloku s větší dynamikou; k dnešnímu dni dosahuje počet prodaných CZ 75 více než milion kusů. A to nezapočítáváme množství prodávaná legemi plagiátorů od okamžiku, kdy nová zbraň spatřila světlo světa.

Po skončení spolupráce s firmou Colt v roce 2003 vznikly dva další modely, CZ 40 (DAO) a CZ 40 B (SA/DA). Žádný z nich už na závěrech nenesl logo Colt, ale oproti zbraně vyráběné pod značkou Colt Z40 nevykazují v podstatě téměř žádné změny. Nové modely se vyráběly do roku 2006.

A aby byla tahle „míchanice“ modelů kompletní, vyráběla Česká zbrojovka v letech 2004 až 2007 vedle už zmíněných také pistoli CZ 40 P, což byla verze CZ 75 B v ráži .40 S&W. Ta se od rámu typu Colt vrátila ke klasickému rámu CZ 75 a konstruktéři ji vybavili pojistkou vypouštění kohoutu (decocking). Svého času, tedy v roce 2004, to u zbraní CZ znamenalo poměrně velkou novinku, protože do té doby uvedl výrobce na trh příležitostně jen několik pistolí s vypouštěním kohoutu, např. CZ 70.

Otázka za milion: „Kolik pistolí Colt Z40 se celkem vyrobilo?“ Zbraň, kterou jsem měl v rukou, nesla číslo

A1079, a tak by se dalo uvažovat, že jich buď vyrobili přes tisíc, nebo že začali výrobky číslovat od čísla vyššího než 200 nebo tak nějak podobně, protože jak už jsem se zmínil, internetové „mozky“ uváděly počty 750 a 850 pistolí. Největší optimisté se trefovali do 1 200, ale tím to také končí.

A protože jsem přesvědčen, že občas důležitější, než něco vědět, je vědět, koho se na to zeptat, učinil jsem to za vás a zeptal se.

Nemyslete si, že to bylo snadné. Nezapomínejme, že zájem byl na mé straně, takže by vesmír měl jako vždy konspirovat proti nám.

Stručná rekapitulace: máme tu pistole Colt Z40 (1998-2003), CZ 40 a CZ 40 B (2003-2006) plus CZ 40 P (2004-2007), ale situace je taková, že Česká zbrojovka evidovala všechny pistole této rodiny jako „model CZ 40“, aniž by jednotlivé modely rozlišovala nebo specifikovala, které z nich nesly značku Colt a které byly DAO či SA/DA, včetně několika málo zbraní (které jsou ale také započteny) vyrobených na speciální zakázku.

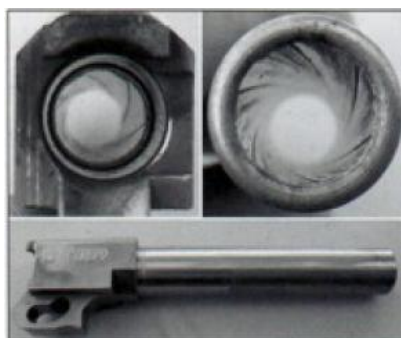
Celkem se vyrobilo 14 200 pistolí CZ 40. Započteny jsou všechny modely, které jsem uvedl výše. Jeden trumf ale v ruce máme: o zbraních CZ 40 P s rámem CZ 75 se totiž vedla podrobná evidence. Vyrobilo se jich celkem 6 270 kusů, z čehož můžeme usuzovat, že zbraní s rámem Colt 1911 vzniklo kolem 7 500, a z toho podle Richardova odhadu neslo 1 000 kusů označení Colt Z40.

A TEĎ O COLTU Z40

Jak už jsem vám řekl, můj obdiv k této zbraní byl téměř okamžitý. Sám střílím z revolveru a střelbu z dvojitě zbraně si vychutnávám. Jemná dvojitě spoušť této pistole je proto výzvou. Ani rukojeť typu Colt 1911 mne nenechává chladným a celá kombinace se mi líbí. Kolega, který měl možnost se na pistoli podívat, řekl: „Měli ji udělat obráceně, rukojeť z CZ 75 a závěr s hlavní z Coltu 1911“.

Člověk se nezavděčí všem. Připomeňme, že požadavkem specifikací firmy Colt byla vzhledová blízkost Coltu 1911.

Nahoře, různé pohledy na hlavňovou trubku.

Uprostřed, postup rozebrání.

Dole, označení na obou stranách pistole. Zvláštní směsice.

Kromě fotek s Ginou jsem pořídil také snímky vnitřních částí zbraně, takže bylo nutné provést její rozebrání. Mechanismus se vcelku

neliší od CZ 75, ale nějaká drobnost navíc tu je.

Zbraň má 2 kulaté body (důlky), jeden na závěru a druhý na rámu. Za normálního stavu jsou vzájemně v různé pozici. Teprve stažením závěru dozadu se oba body ocitnou proti sobě (Obr. A) a základna zásobníku vytlačí čep záchytu závěru z pravé strany rámu a vytáhne doleva (Obr. B). Následně se komplet závěru s hlavní vysune zlehka dopředu a už máme zbraň rozdělenou na dvě části. Jako další krok se trochu stlačí vratná pružina a posunutím dozadu se zdvihne

i s vedením. Hlaveň se vztyčí a pohybem dozadu se vyjme. Po ukončení údržby se pistole znovu v opačném pořadí popsaných úkonů složí, jen v tomto případě k zasunutí čepu záchytu závěru nebudou stát proti sobě důlky, ale rysky (Obr. C), stejně jako tomu je u CZ 75.

Pokud by se kryly důlky, hlaveň zůstane v přední pozici a zbraň bude nefunkční. Pochopitelně jsem to už udělal, takže to vím. Člověk se prostě učí...

Kam se jen podíváme, celá sestava přímo volá o svém původu v CZ 75. Jiným případem je kohout pistole ve sklopené poloze - jeho konečný úhel je poměrně uzavřený a to mu dodává

zbraní, a podle mne našli nejlepší možné řešení.

Vnitřek rámu s klasickou konfigurací pistole CZ 75.

Základní rozebrání zbraně pro čištění a údržbu zbraně.

Co mne ještě u této zbraně zaujalo, je skutečnost, že Česká zbrojovka u tohoto modelu upustila od klasického uzamykatelného systému typu Browning pomocí dvou zaoblených ozubů na závěru a protilehlých drážek v hlavni. Nahradila ho modernějším systémem Browning-Peters nebo Browning-Sig Sauer, který využívá pravouhloú prismatickou nábojovou komoru, která zapadá do vyhazovacího otvoru stejné geometrie. Hlaveň je drážková s pravotočivým závitem. Od CZ 75 převzala uzavřenou skluzavku a jako většina hlavní tohoto výrobce představuje krásný technologický díl.

Pohled do nitra Coltu Z40 bezprostředně připomíná CZ 75, vnitřní prvky vypadají a září stejně jako u CZ 75. Jelikož se ale jedná o DAO, nejsou všechny součásti spoušťového mechanismu shodné a Colt Z40 navíc obsahuje neodmyslitelnou pojistku zápalníku, kterou CZ 75 neměla. Později ale byly novou pojistkou vybaveny modely CZ 75 B.

Rám zbraně je slitinový a působí velmi štíhle, jak jsme na to u této značky už ostatně zvyklí. Pokaždé musím obdivovat malou tloušťku a odolnost, jaké se u zbraně podařilo dosáhnout. Colt má klasická vnitřní vodítka pro vnitřní posouvání závěru.

Systém mířidel.

nižší profil, než je tomu u běžných kohoutů. Protože se však jedná o výhradně dvojčinnou spoušť, je kohout napínán spouští a nepotřebuje proto rýhování či úchopové plochy k rozebírání a skládání zbraně.

Rukojeť vzhledově připomíná už zmiňovaný Colt Government. Zaoblená prohlubeň ve tvaru půlměsíce na rámu za spouští je typická pro zbraně Colt 1911 A1. Jemné drážkování v přední části pod lučikem má podle mého spíš estetickou než praktickou úlohu. Střenky ze syntetického materiálu jsou opatřeny vroubkováním typu Colt. Zbraň má zakulacený lučík typu Colt 1911 a stejně jako u CZ 75 hladkou spoušť, která je ale v tomto případě trochu širší a vhodnější pro dvojčinné střelení.

Tlačítko se soustřednými kruhy k vypouštění zásobníku je vzhledově stejné jako u Coltu, design mechaniky je převzat z CZ 75.

Jak vidíte, je to chutná kombinace dvou úspěšných a obdivuhodných

Abych obraz zbraně završil, pistole je vybavena pevnými mířidly. Zadní mířidlo typu Novak je opatřeno antireflexním rýhováním, muška je uložena v rybinovém spoji. K seřízení mířidel za nízké viditelnosti využívá pistole klasický systém tří bílých bodů. Mířidla poskytují bohaté možnosti a umožňují snadné zalícení, a to i přes nízký profil a zaoblené tvary, bránící případnému zachycení při vyjímání zbraně z pouzdra.

Když už mluvíme o atraktivních stránkách zbraně, nejlepší umístění si s předstihem a bez všech pochybností odnesou zásobníky. Víme, že zbraň byla vyvinuta pro americký trh. V USA tehdy platil takzvaný Clintonův zákon, který u poloautomatických zbraní zakazoval zásobníky s kapacitou vyšší než 10 nábojů. Výrobce tak musel u Coltu Z40 zredukovat počet nábojů ráže .40 S&W z 12 na 10 kusů. Řešením byl prolis na pravé straně zásobníku, kterým se omezuje úroveň spuštění zásobníkového podavače a maximální kapacita se redukuje 10 nábojů. Druhý prolis na levé straně probíhá celým zásobníkem, ale nemá omezující funkci. Zásobník utnul ve výšce 10 nábojů, a pokud by se limitující prolis narovnal, zásobníková pružina ztratí na síle, uvolní se a stane se nepoužitelnou. Sofistikovaný výmysl Frankensteinů v tandemu s vlčím mužem, jehož úkolem bylo vyhovět přísným předpisům a omezit nabíjecí kapacitu zbraně na pouhých 10 nábojů.

A JDE SE STŘÍLET

Konečně nadešla chvíle testování. Setkali jsme se s Ginou Penottiovou, která byla ochotna zapůjčit svoji tvář pro náš článek a svou krásou a sympatickým vzhledem přispět k úspěchu fotografií. Čtenáři samozřejmě uvidí na obrázcích mnohem raději Ginu než mne.

Po nafocení zbraně bez nábojů jsme přešli k lepšímu, tedy k naplnění

zásobníku. Cíl jsme umístili do vzdálenosti 15 metrů a já jsem zahájil střelbu. Pokaždé se snažím provést nejprve několik zkušebních výstřelů a pak vytvořit jednu nebo dvě fotografovateľné sady, které nebudou vypadat trapně. Pravda je, že tentokrát to nebylo nutné. Střelba z dvojčinné pistole je naprosto sladká a jemná, možná to bylo to nejlepší, co jsem kdy z továrně vyráběných, tedy speciálně nevylepšených pistolí vyzkoušel. Mířidla sotva pociťují činnost prstu na spoušti. Nejprve jsem zbraň držel oběma rukama a použil tovární střelivo. Úchop se okamžitě projevil, zpětný ráz zbraně je kontrolovateľný a nové zaostření na mířidla k dalšímu výstřelu je snadné. Pokud je na nástřelu něco špatného, pak je to čistě v odpovědnosti autora článku, jelikož zbraň se chovala naprosto skvěle a střílet z ní je požitek. Pro ty z nás, kdo si oblíbili dvojčinnou střelbu a zastávají názor, že je v tom větší umění a že zásluha je víc na straně „Indiána“ než samotného šípu, je tohle ideální pistole, kterou si na střelnici vychutnáte.

Druhou sérii výstřelů jsem provedl v rychlém sledu a k nabití jsem použil velmi kvalitní střelivo (... jak jinak, když si ho připravuji sám, cheche). Při rychlejší střelbě se nástřel trochu rozvolnil, ale méně, než bych očekával. Zbraň je okamžitě připravená k dalším výstřelům, jde jen o zastřílení. Nevzpomínám si na nic, co by mi při srovnávání mířidel a jemném, ale rychlém spouštění vadilo nebo mne rušilo. A to je myslím pro zbraň velmi dobré hodnocení. Jediné, na co je třeba se soustředit, je správně umístit střely.

Až doposud jsem o zbrani hovořil jako soukromá osoba, která si zbraň užívá na střelnici. Nesmíme ale zapomenout, že pistole byla určena k prodeji pro bezpečnostní a obranné složky, a také její charakter DAO předpokládá, že je koncipována jako náhrada v USA rozšířených revolverů ve státních ozbrojených složkách.

Design zbraně je dobře podložen výhodami, jaké tato okamžitě pohotová

a bezpečně nositelná dvojčinná pistole s municí v nábojové komoře nabízí.

Nahoře první vydařený nástřel, uprostřed zlepšený nástřel. Dole Gina střílí z Coltu Z40.

Já osobně dvojčinné a jednočinné pistole nemám moc rád právě z důvodu, že mezi dvojčinným prvním výstřelem a druhým jednočinným mění spoušť postavení. Centimetrová vzdálenost mezi jednou a druhou pozicí je pro mne nepohodlná, preferuji ústrojí typu DAO, Safe Action nebo jejich napodobeniny. Další věcí, kterou u obranných a služebních zbraní vítám, je okamžitá připravenost. Žádné mechanické pojistky, na které se ve chvíli stresu může zapomenout, když čestný člověk nebo služebník zákona dávají během vteřiny v sázku svůj život. Ergonomický design a dostupnost ovládacích prvků zbraně jsou v takových situacích nepostradatelné.

NĚKOLIK ZAJÍMAVOSTÍ

V této oblasti se cítím spíš jako objevitel, protože než jsem začal mít pocit, že se jedná o raritu, nikdo v mém okolí si toho nevšimnul. Důkazem je, že v současnosti jediná pistole byla na prodej pro nezáměrně o její pořízení. Nikdo neměl dokonce ani ponětí, že než byla v roce 2010 prodána argentinskému dovozci, jednalo se o poslední kus skladem u výrobce v České republice.

Skutečnost, že se jich vyrobilo něco málo přes dva tisíce kusů, staví zbraň definitivně mezi sběratelsky zajímavé předměty. Kdokoli takovou pistoli vlastní, může ji vést jako jednu z rarit, jaké ze sebe vydal mezinárodní zbrojní průmysl.

Z pátrání v souvislosti s recenzí na Colt Z40 vzešlo několik zajímavostí. Jednou z nich je vazba, jakou si ke zbrani vytvořil Ricardo, který ji bere za svoji „holku“, přestože o ní téměř nic neví a pořídil si ji při jedné dobré příležitosti za cenu argentinské zbraně. A k tomu dodal: „Než jsi mi řekl, že je to rarita, myslel jsem, že jsou jí všude hromady. Teď jsem ji prohlásil za neprodejnou“.

Žertem jsem zbraň ukazoval na dálku všem střeleckým kamarádům, kteří se u nás zastavili, tak aby nemohli přečíst nápis na závěru. Obligátní otázka zněla: „Schválně, co to je?“ Většina ji neznala, až na Facunda Albornoze, který povídá: „To je Colt Z40, viděl jsem ho v jednom obchodě se zbraněmi v Buenos Aires, měli ho v akci, nikdo si ho nechtěl koupit“. Když jsem se ujistil, že se jedná o Colt Z40 a ne o CZ 40 nebo nějaký podobný model, rozhodl jsem se, že ho musím koupit. Zmínil jsem se příteli Danielu Castaňovi a ten se pustil do pátrání po jediném exempláři, který ještě v Argentině zbyl a který byl podle sériového čísla prodán v roce 2010 Českou zbrojovkou jednomu dovozci jako poslední skladem ležící kus v továrně v České republice. Dnes má Daniel Colt Z40 hrdě uložený mezi svými zbraněmi.

Doufám, že se mi podařilo provést vás historií téhle neobvyklé zbraně a výsledku spolupráce mezi dvěma giganty světového zbrojního průmyslu. Pistole má vynikající kvalitu a je kombinací estetiky dvou milníků v dějinách zbraní, Colt Government 1911 a CZ 75, dvou z nejčastěji kopírovaných a imitovaných zbraní v dějinách.

V zájmu spravedlnosti je teď nutno vyslovit také poděkování za zásluhy. Nejprve Ricardu Cáceresovi, díky

jehož velkorysosti se všechno, o čem jsem vyprávěl, také událo. Richardu Zapletalovi: ani nelze vyjádřit vděčnost za čas a trpělivost, jež věnoval odpovědím na všechny mé dotazy. Doufám, že jsem svému úkolu dostál a že se mi podařilo všechny obdržené informace přenést do této zprávy. Gině Penottiové za to, že mne jako fotografa vytrpěla (věřte mi, není to snadné), za její pózování při fotografování a trpělivost.

A na závěr bych chtěl svůj článek věnovat Abelu Domenechovi, majiteli

jednoho z Coltů Z40, který si ho pořídil, aby jako sběratel a odborník na značku s hříbětem mohl do svých sbírek zařadit model CZ Colt, a protože stejně jako mne i jeho tato zbraň oslovila.

Doufám, že jsem splnil očekávání nejenom našeho ředitele, ale také všech, kdo k článku svým dílem přispěli a kdo ho budou číst.

Na shledanou příště. ■

<http://www.rosarioshooting.com.ar/wo/?p=239>